

Список використаних джерел:

1. The Intelligence Community and Science and Technology: The Challenge of the New S&T Landscape. URL: <https://fas.org/irp/dni/isb/landscape.pdf> (дата звернення: 10.01.2021).
2. Science & Technology Trends 2020-2040. Exploring the S&T Edge. NATO Science & Technology Organization. URL: https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2020/4/pdf/190422-ST_Tech_Trends_Report_2020-2040.pdf (дата звернення: 2.01.2021).
3. What are the Hottest Trends in Science and Technology? URL: <https://www.trilateralresearch.com/what-are-the-hottest-trends-in-science-and-technology/> (дата звернення: additive manufacturing. URL: <https://3dprintingindustry.com/> (дата звернення: 10.01.2021).
4. 3-D printing industry. The authority on additive manufacturing. URL: <https://3dprintingindustry.com/> (дата звернення: 10.01.2021).
5. Одеська фабрика 3D-друку виготовлятиме кістки-імпланти для потреб медицини URL: <https://zaxid.net> (дата звернення: 11.01.2021)
6. В Україні вперше вироблятимуть хірургічні імпланти із титанового сплаву методом 3D друку. URL: <https://uul.com.ua/2020/grupa-tas-vidkryla-pershuj-v-ukrayini-tsentr-medychnogo-metalevogo-3d-druku/>(дата звернення: 5.01.2021)

Лісна Д. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Інноваційна діяльність відіграє дуже важливу роль у розвитку сучасних підприємств. Впровадження інноваційних розробок є основою розвитку та ефективності таких сфер діяльності, як: наукова, економічна, фінансова, технологічна, політична, екологічна, соціальна тощо. Основні задачі новітніх інноваційних технологій полягають у нововведенні, задоволенні суспільних потреб та у максимізації прибутку.

Україна входить до восьми країн світу з достатнім науково-технічним потенціалом. Але аналізуючи останні десятиліття, ми можемо зробити висновок, що загалом спостерігається регрес в інноваційній активності.

Проаналізувавши рис. 1, ми можемо зробити такі висновки: найменший показник припадає на 2006 рік, а найбільший показник – на 2016 рік. Дивлячись на рис. 1, ми бачимо, що до 2006 року був суттєвий регрес.

**Том 3. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ
В ДИНАМІЧНОМУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ**

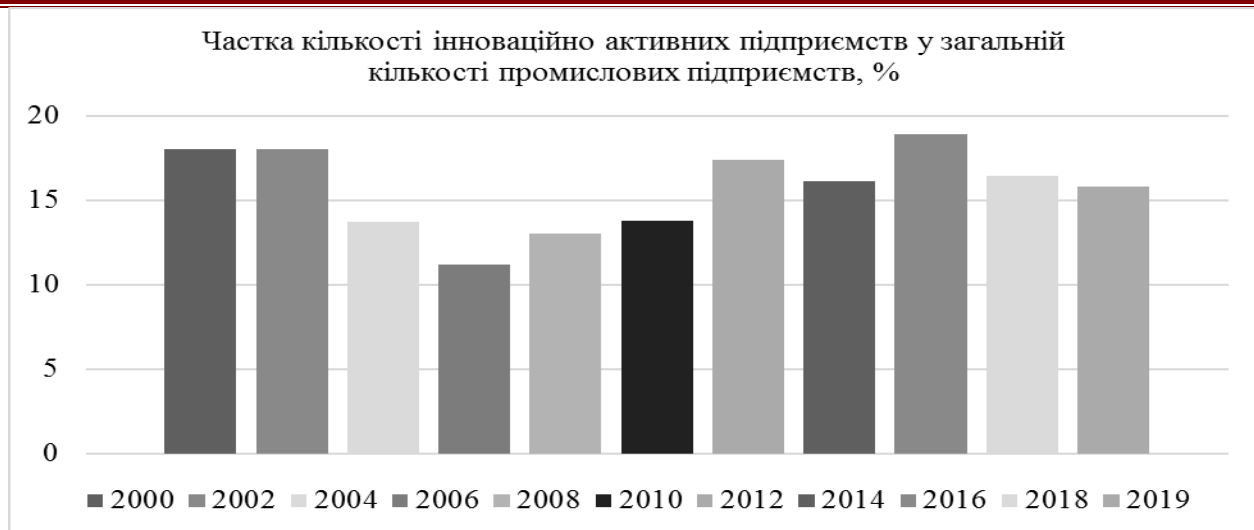

Рис. 1

Після 2006 року частка кількості інноваційно активних підприємств почала зростати, але після 2016 року ми можемо спостерігати спад.

Таблиця 1. Витрати на інноваційну діяльність в Україні, млн. грн.

<i>Рік</i>	<i>Дослідження і розробки</i>	<i>Придбання нових технологій</i>	<i>Придбання машин обладнання та програмного забезпечення</i>	<i>Інші витрати</i>	<i>Загальна сума витрат</i>
2010	996,4	141,6	5051,7	1855,8	8045,5
2012	1196,3	47,0	8051,8	2185,5	11480,6
2014	1754,6	47,2	5115,3	778,8	7695,9
2016	2457,8	64,2	19829,0	878,4	23229,5
2018	3208,8	46,1	8291,3	633,9	12180,1
2019	2918,9	37,5	10185,1	1079,4	14220,9

* Складено на основі [1]

Дивлячись на таблицю 1, ми робимо висновок, що найменша сума витрат на інноваційну діяльність припадає на 2010, 2014 роки, а найбільша – на 2016 рік. Також можна побачити, як після 2010 року придбання нових технологій значно знизилось майже у два рази.

Проаналізувавши таблицю 2, ми можемо зробити такі висновки: найменша питома вага підприємств, що впроваджували інновації припадає на 2010 рік, а найбільша – на 2016 рік.

Таблиця 2. Впровадження інновацій на промислових підприємствах

<i>Роки</i>	<i>Питома вага підприємств, що впроваджували інновації %</i>	<i>Впроваджено нових технологічних процесів</i>	<i>Впроваджено виробництво інноваційних видів продукції, найменувань</i>	<i>З них нові види техніки</i>	<i>Питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, %</i>
2010	11,5	2043	2408	663	3,8
2012	13,6	2188	3403	942	3,3
2014	12,1	1743	3661	1314	2,5
2016	16,6	3489	4139	1305	...
2018	15,6	2002	3843	920	0,8
2019	13,8	2318	2148	760	1,3

* Складено на основі [1]

Аналізуючи усі дані, можна зробити висновок, що спостерігається регрес в інноваційній політиці. Основні причини, які зумовлюють падіння в розвитку науково – технічного прогресу інноваційної продукції:

1. Фінансова допомога держави знаходиться на досить низькому рівні. Як наслідок, власники підприємств змушені самотійно розвивати інноваційну діяльність. Але кризи та нестача власних коштів та ресурсів стають суттєвою перешкодою для інноваційних розробок.

2. Відсутність мотивування працівників. Персоналу потрібно надавати певні винагороди за інтелектуальну, творчу діяльність. Також важливо забезпечити захист інтелектуальної власності кожного працівника.

3. Недоліки у законодавстві України та невідповідність законів економічній ситуації в країні суттєво гальмують розвиток інноваційної діяльності.

4. Недостатня кількість кваліфікованих спеціалістів.

5. Відсутність чітко сформульованого плану розвитку інноваційної сфери в нашій країні. Держава повинна приділяти більше уваги науково-технічним інноваціям.

6. Держава недостатньо підтримує своїх вітчизняних винахідників, авторів технічних рішень, вчених тощо.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Д'якур М. В. Проблеми інноваційного розвитку України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Economics/68308.doc.htm
3. Крайник О. П. Економіка підприємства: навч. посібник / О. П. Крайник, Є. С. Барвінська. – К.: Львів: національний університет «Львівська політехніка» (Інформаційно-видавничий центр «ІНТЕЛЕКТ+» Інституту післядипломної освіти), «Інтелект-Захід», 2003. – 208 с.
4. Гринько Т.В. Щодо інноваційного потенціалу як складової інноваційної активності підприємств. *Економіст*, 2010. – №2. – С. 56-58.
5. Гринько Т.В. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету* 2010, № 4. Т. 2. С. 39-43.

Лісовець А. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ
НА ПІДПРИЄМСТВІ**

Бізнес-процес – сукупність послідовних дій або функцій, якими управляє відповідальна посадова особа. Він реалізується в організації для перетворення входів (сировина, матеріали тощо) у виходи (готова продукція, інформація тощо). Для ефективного регулювання бізнес-процесами відповідальна посадова особа має володіти зворотною інформацією від споживачів таких процесів. А потім вона, у свою чергу, повинна регулярно повідомляти вище керівництво про роботу бізнес-процесів.

Для забезпечення своєї успішної діяльності підприємства повинні постійно розвиватися, удосконалювати власні бізнес-процеси, змінювати їх відповідно до ринкових умов та вимог споживачів.

Оптимізація бізнес-процесів – це важливий процес створення ефективних та доступних способів, які сприяють розвитку стабільному бізнесу. Вдала оптимізація стимулює зростанню рівня контролю за процесами, а також допомагає компанії вирішити що краще змінити і доповнити в діяльності компанії.